

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1702

Decas VII. (Ab anno Christi 1560. ad 1570.)

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64733](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64733)

nares enato anno ætatis suæ vigesimo secundo moritur, cui Carolus IX. frater successit anno ætatis decimo.

Classis Hispanica propè Insulam Zerbi à Turcis profligatur, perditis viginti milibus Christianorum, & triremibus 28. onerariis 14. cum multis minoribus navigiis: fugere turpiter Christiani Duces, & vix ipse Medina Cæli in Siciliam salvus evasit. Capta est arx Zerbensis, Turcis de Christianorum calamitate triumphantibus.

Moritur Gustavus Rex Sveciæ Lutheranus, cui succedit Ericus XIV.

Centuriatores Magdenburgenses, quorum caput erat Mathias Flaccius Illyricus rigidorum Lutheranorum antesignanus hoc anno centurias suas emittere pararunt, tomos numero tredecim, refertissimos mendaciis, *Aureum Opus* ab hæreticis dictum, sed à Cardinali Baronio *Stramineum* esse, abundè probatum.

✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻✻

D E C A S VII.

✻(Ab anno Christi 1560. ad 1570.)✻

1561. ✻ **M**Aria Regina Scotiæ uno tempore orbata matre & marito, in Sco-

Scotiam revertitur, & in suâ navigatione sex dierum caligine veluti nube tecta, hostes insidiatores mirabiliter incolumis evadit.

Protestantes in Germaniâ Namburgum Thuringiæ conveniunt, & de Concilio disceptant, sed statim parùm concordēs inter se discedunt.

In Livonia fides Catholica magnum detrimentum patitur, Livonico Ordine extincto, & bonis Ecclesiasticis inter nobiles distractis, atque Lutheranismō introducto.

Gonsalvus Sylveria è Societate Jesu in regnum Monomotapæ Catholicam fidem invehit, & Regem ac Reginam ad eam amplectendam inducit, & baptizat, indito illi nomine Sebastiani, & huic Mariæ; sed paulò post infidiis Mahometanorum martyrio afficitur.

In Scotiâ ita hæresis invalescit, ut vix Reginæ sua religionis libertas relinquere-
retur. In Vallibus quoque Sabaudiaë Waldensium reliquiæ caput erexerunt: Similiter in Galliâ Hugonottæ à Rege ac matre Reginâ templa in usum suæ prætentæ religionis impudenter postulant, & id extorquent, ut permissum illis fuerit, suos agere conventus, sed extra urbium mœnia, idque duntaxat usque ad Concilii Tridentini determinationem.

Prima Congregatio Beatissimæ Mariæ Virginis in Romano Collegio Societatis Jesu instituitur, à quâ derivatæ sunt postmodum per universum Orbem similes Congregationes.

DE LUCÀ STERNBERGERO
HÆRETICO.

Emerfit hoc anno in Omolucensi Moravia oppido, Lutheri ac Melanctonis discipulum se professus; docuit sequentes errores:

1. Eum, qui nomen SS. Trinitatis profiteretur, tres Deos comminisci.
2. Jesum Christum non esse verum Deum, sed simplicem hominem.
3. Spiritum Sanctum irridebat, columbam tantum esse causatus.
4. Beatissimam Virginem, ajebat, virginitatem perdidisse, & tres filios ante Christum genuisse.
5. Laborandum esse die Dominico, die autem Sabbathi esse abstinendum.
6. Baptismum rejiciebat, vocans institutionem diabolicam.
7. A probris in Eucharistiam conjiciendis nunquam destitit, addens inter alia nefanda, Judæos Agnum Paschalem jam pridem devorasse, & si quid reliquum fuerit, igne cremasse.

† † †

DE

DE BERNARDINO OKINO, POLY-
GAMISTARUM ANTESIGNANO.

*P*olygamistarum Antesignanus Bernardinus appellatur, non quòd ipse fuerit primus, qui polygamiam defenderit, sed quòd is specialem librum in lucem ediderit, & polygamiam, seu licitam uxorum multitudinem prædicaverit.

DE VALENTINISTIS, à JOANNE
VALENTINO GENTILE PRO-
GENITIS.

*J*oannes Valentinus Gentilis Neapolitanus fugâ Genevâ petens, multiplicem ex Calvini scholâ impietatem hausit, quamvis Calvinus contra hunc suum discipulum satis acerbè scripserit.

1. Censebat eos falli, qui tres Personas in Essentiâ Divinâ statuerent, quoniam (ajebat) Dei Essentia non est, nisi in Patre, adeò ut contenderet, non nisi Patrem esse verum Deum, Deiq; nomen non nisi precario convenire Filio, utpote essentiato à Patre.

2. Sophisticum appellabat S. Athanasti Symbolum, quoniam quartum Deum introducit, eâque de causâ S. Athanasium Præstigiatores sacrilegum appellabat.

3. Substantiam Patris & Substantiam Filii esse duas substantias.

4. Ad confirmandas suas blasphemias Mahometis Alcoranum cum veteri ac novo Testamento.

commiscebat. Unde S Paulus Alciatus unus ex
 præcipuis ejus commilitonibus ex Calvinistâ Ma-
 hometanus factus est.

✱(1562.)✱ Serio hoc anno resumi-
 tur Concilium Tridentinum, quo tempore
 maximè turbatur Gallia ab Hugonottis
 hæreticis, qui multas urbes in Gallia vi-
 occupant, & crudeliter in Catholicos sæ-
 viunt. Tum quoque præter templa di-
 ruta, cadavera effossa etiam Regum de-
 functorum, Bibliotheca Cluniacensis à Po-
 senaco Duce Hugonottorum inflammata
 magno rei litterariæ detrimento, cujus
 jacturam nulla vel ætas vel pecunia refar-
 ciet. Demum grassatores hæretici me-
 morabili prælio ad urbem Druidum cum
 Catholicis conflixerunt, ex parte horum
 stante victoria, quâ insolentia illorum
 domita, & ferocia cohibita est.

Maximilianus filius Ferdinandi coro-
 natur Pragæ in Regem Bohemiæ, ac dein-
 de in Regem Romanorum Francofurti.

Hoc anno Ordo militaris S. Stephani
 Papæ à Cosma Medicæo Florentiæ Duce
 institutus, à Pio IV. Pontifice approbatur.

✱(1563.)✱ Franciscus Guisus Regii
 Galliarum exercitûs adversus Hugonottas
 Ductor insigni religione & militari peritia
 clarissimus dum Aureliam ab hæreticis oc-
 cupa-

cupatam obsidet, proditoriè à Joanne Pol-
trotto hæretico submisso parricida, tribus
sclopeti glandibus ictus moritur: Parri-
cida captus in tormentis Bezam inter sua-
fores facinoris nominavit, ipseque à qua-
tuor equis Lutetiæ discerptus periit. Post
quæ dimissis è custodia hinc inde Condæo
& Comestabili pax sectariis data est a Re-
ge, licèt non satis decorè, tamen ut vide-
batur pro necessitate temporum utiliter.

Joannes Moschoviæ Dux ob receptos
Livones Equites Polotiam urbem Lithua-
niis eripit.

Cùm Concilium Tridentinum vehemen-
tioribus Ferrerii Legati Franci orationi-
bus turbaretur, suasionè Lotharingi Car-
dinalis finis Concilio impositus est, quem
omnes pariter optabant, & nemo magis
quàm Pontifex. Breviato igitur deinceps
sessionum tempore & capitibus de refor-
matione Principum (quæ plùs negotii fa-
cessebat) ad unum revocatis, quod nemo
improbare possit, finis impositus est, pri-
die Idus Decemb: post ejus sessiones 25.
huic subscripsère Legati & duo alii Cardi-
nales, 3 Patriarchæ, 25 Archi-Episcopi,
168 Episcopi, 7 Abbates, 39 Procuratores,
absentium & septem Generales Ordinum.

In hoc Concilium maximè debacchantur hæretici, quia non præsentibus tantum sed etiam futuris hæresibus per illud provisum est.

✱(1564.)✱ Concilium Tridentinum obsistentibus licèt ministris curiæ Romanæ à Pontifice confirmatur & congregatio octo Cardinalium instituitur pro ejus executione. Mittitur etiam legatio ad Carolum II. Regem Galliæ pro acceptando Concilio, cujus confirmatio valde displicuit Gallis, & verendum erat, ne juvenis Rex ab Ecclesia fieret alienus, si illud obtunderetur, sed præter spem honorificè & benevolè valde Legatos excepit & verè Christianissimum atque ad servanda Ecclesiæ jura cæteris Principibus paratiorem se ostendit. Edidit nihilominus consultationem Carolus Molinæus magni nominis Jurisconsultus, ideoque jussu Parisiensis Senatus in carcerem datus est, unde tamen postea regis jussu emissus, qui sine dubio hæreticus fuit, ut ejus Epistola ad Joannam Navarræam luculenter arguit: utrùm autem resipuerit incertum est.

Ferdinandus I. Imperator moritur, Princeps religiosissimus & Ecclesiæ amantissimus.

Scotia valde turbatur ab hæreticis, Regina

gina tamen Maria nubit Henrico Stuardo
Duci Lenoxio Catholico, & ex sanguine
Regio.

DE DEISTIS SIVE TRINITARIIS,
QUI & NOVI ARIANI DICTI.

PEstis hæc ex Lutheranismò profecta Po-
loniam hoc anno vastare cœpit, & po-
stea Lugdunum irrepfit anno 1566. cujus
se caput esse profitebatur Gregorius Pau-
lus Cracoviensis minister, præcipui ejus
articuli sunt sequentes.

1. Patrem Filium & Spiritum S. negat esse
tres personas.

2. Unam esse naturam sive Deitatem omni-
bus tribus communem, non tamen esse unam Es-
sentiam.

3. Unum esse Deum, sed solum Patrem esse
verum illum Deum, filium autem & Spiritum
S. non esse verum illum Deum.

4. Essentiam Divinam neque ab Angelis, ne-
que ab hominibus videri aut videndam esse.

5. Malum Angelum à primo puncto suæ
creationis malum fuisse, & nunquam bonum
extitisse.

6. Diabolum non potuisse stare in gratia,
neq; Adamum in statu innocentie.

7. Intellectum humanum esse æternum, quo-
niam ejus causa esset immutabilis, essetq; ipse ex-
pers ejus materie, quæ possit à potentia transire
ad actum.

8. Li-

8. Liberum arbitrium esse potentiam passivam & non activam, moverique ad actum ab appetitu necessario

9. Naturam illam, quæ est principium motus, in corporibus cælestibus esse ab Intelligentiâ movente.

10. Omnes qui peccant, conformare suam voluntatem ad voluntatem Divinam, adeò ut talis sit eorum voluntas, qualem Deus esse vult.

11. Hominem liberi arbitrii usu præditum, si tentatione vitus cum alienâ uxore commisceatur, non esse adulterii reum. Et idem iudicium est de reliquis tentationibus ac peccatis.

12. Deum esse causam modorum omnium, & circumstantiarum actionis, quod perinde est, ac facere Deum peccati auctorem.

13. Non esse credendum, nisi quod ex se cognitum est, vel declarari potest ex rebus, quæ ex se ipsis certæ sunt.

14. Corpus corruptum non idem ipsum resurgere. (dam

15. Nullam esse suæ sepultura curam geren-

16. Animam, quæ est hominis, ut homo est, forma corrumpi unâ cum corpore.

17. Animam separatam à corpore ignem corporeum non pati.

18. Deniq; Deum, cum sit spiritus, non esse verbis invocandum, sed tantum corde.

DE ANTI-TRINITARIIS, SIVE ANTI-
THEANIS, AUT NOVIS SABEL-
LIANIS.

HOc nomine appellati sunt quidam ministri
Calvini, qui Trinitarios impugnare volen-
tes, non potuerunt cum Arianismo bellum ge-
nere, quin se in oppositum Sabelliani erroris ex-
tremum precipitarent.

DE PURITANIS.

Calvinistarum surculus hic est in Angliâ or-
tus, ita dictus, quod ceteris purior estimari
velit, Cui ea de causâ non placet convenire,
orare, vel baptizare in iis locis, quæ fuerunt
aliàs Catholico ritu consecrata, aded ut Sampson
hujus sectæ Caput, cum unius Puritanorum Ec-
clesiæ minister esset, mille annui redditus nummos
acceptare renuerit potius, quàm vel Sacerdo-
tali habitu indui, vel etiam pileo quadrato uti.

Hi Puritani sunt, in quorum gratiam anno
1591. edito Regio promulgata fuerunt quadra-
ginta duæ leges crudelissimæ contra Catholicos.

DE LUDOVICO ALEMANNI.

Fuit natione Italus, professione Calvinista,
capit Lugduni Calvinii doctrinam aperte in-
sectari, circa receptionem substantiæ Jesu Chri-
sti in carnâ per fidem, voluitque purum Zwin-
glianismum inducere, videlicet substantiam
nullo modo recipi, ne fide quidem; deniq; in cœ-
nâ

nā non recipi nisi spiritualiter corpus & sanguinem Jesu Christi inde abesse causatus.

DE GOODMANNO.

Christophorus Goodmannus Anglus Calvinista cum ex Angliā Geneva exularet, regnante Mariā Reginā Catholicā edito libro divulgavit, non licere fœminis ullam rempublicam administrare, postea verò Elisabethā Mariæ defunctæ succedente, longè aliter locutus est.

DE NOVIS SAMOSATENIS.

Horum error in eo versatur, quod pernent, in Evangelio S. Joannis per vocem illam Verbum secundam Personam designari.

DE ILLYRICANIS, SIVE FLACCIANIS, AUCTORE MATHIA FLACCO ILLYRICO.

Setta hæc est Rigidorum Lutheranorum, Molibus Lutheranis, sive Melanchtonicis inimica.

1. Bonorum operum necessitatem hæc secta longissimè relegat.
2. Arianismum instaurat.
- 3e Phreneticum Manicheorum de peccati causâ & essentiâ commentum renovat.

DE FUNCTIO.

Inter alios errores hunc speciatim propugnavit, S. Petrum nunquam Romæ fuisse.

DE

DE DAVIDE CYTHRÆO.

Hujus insanus error præter alios fuit, Antichristum jam apparuisse in Gregorio M.

DE UINCTIS ANGLICANIS.

Hoc sibi nomen assumpsit secta quædam Calviniana, Duce quodam Writo, cujus symbolum ex tribus articulis conflatum erat.

1. Agebat, neminem peccare, nisi eos, qui suam doctrinam non reciperent, quam veritatem appellabat.

2. Novum Testamentum totum esse rerum novarum prædictionem, quare licet Jesum Christum jam semel venisse concederet, eum nihilominus ante diem judicii rediturum expectabat.

3. Eum, cui semel remissa sunt peccata, non amplius peccare.

Fuit præterea unum ex præcipuis ejus axiomatis, fidem viris doctis nullo modo habendam esse.

✱ (1565.) ✱ Celebrantur multa Concilia Provincialia pro recipiendo Concilio Tridentino.

Pius IV. Papa moritur.

Turcæ à Melitâ Insulâ magnâ strage repelluntur à Parisoto fortissimo propugnatore, qui rebus desperatissimis animum tamen non despondit, & adjutus à Garfia auxiliaribus copiis, quamvis valde ferò advenientibus, vel negligentia, vel invidia

diâ

diâ Garfiæ, vim Turcarum ita retudit, ut desideratis suorum quindecim armatorum millibus, & octo nautarum millibus, globorum è maioribus tormentis frustra ejaculatis obsidionem solvere coacti fuerint; Garfias autem ob præposteram cunctationem exauctoratus est.

Hæretici in Galliâ occultè parant arma contra suum Regem Carolum IX. Similiter Belgæ A catholici Francorum exemplo incitantur ad conjurandum contra Philippum II. Hispaniæ Regem & Belgarum Principem, & principio quidem egerunt libellis supplicibus, ut obtinerent libertatem suæ religionis, & hanc quidem extorquent à Rege Galliæ, at Philippus sapienter tergiversationibus illorum petitiones elusit, & Concilii Tridentini decreta accuratè servari jussit.

Dum Europæi deficiunt, plurimi in Indiis operâ Religiosorum Ordinum ad Ecclesiam reducuntur.

✱(1566.)✱ Eligitur in Pontificè Michaël Chisterius Cardinalis Alexandrinus, nihil tale cogitans, & nequidem aliis de illo simile quid cogitantibus, & consequenter divinitus, dictusque est Pius V. Qui statim exemplo suo novam faciem urbi Romanæ induxit, & contra hæreticos & Turcas defen-
fensio-

ensionem Ecclesiæ suscepit : Contra illos quidem jubendo sedulò inquirere, an essent in fide suspecti ; contra Turcas verò omnes Principes Christianos in armorum societatem invitando.

In Comitibus Augustanis Maximiliano Imperatori auxilia copiosa decernuntur, contra Turcas.

Solymanus per Bialim Bassam Insulam Chio occupat, ipse verò Hungariam ingreditur, sed in obsidione Zigethianâ extinguitur, Selymo filio eidem succedente.

In Belgio erumpit Geusiorum in Regem Philippum vesania ac rebellio. Fœdus hoc Geusii iniêrunt ad S. Gertrudem non longè ab Antverpiâ. Præcipua capita fuerunt Henricus Bradenrodus, Guilielmus Nassovius, Guilhelmi Arausicani Principis frater, aliique viri nobiles ad 400. Nonis Aprilis Bruxellis ex ædibus Comitum Culenbergii prodeuntes quaterni aut quini magno silentio ; quasi mimos agerent, in vestibus cinericiis, cum ligneis scutellis ex zonâ pendentibus, ad Margaritham pervenerunt, libertatem petituri. Ex singulorum collo numisma pendeat, cujus pars antica repræsentabat Philippum, postica duas manus conjunctas & manticæ superpositas : Margaritham perterritam ut
firma-

firmaret Carolus Comes Barlæmontius exclamavit Gallicè: *Que veulent ces Gueux?* hoc est, *Mendici.* Unde iis adnatum nomen, ut qui in Franciâ Hugonotti, in Belgio Geusii dicerentur. Primò placidè portatis libellis petierunt libertatem religionis, cum verò in Hispaniam remissi essent, & ibi arma pararentur, rebellare inceperunt, exclamantes palam: *Vivant Geusii!* Qui mox sacra & profana omnia commiserunt, & infinita patravit sacrilegia.

Similiter in Scotiâ per hæresin omnia turbantur, & Reginae insidiæ struuntur; interea tamen Regina filium parit, quem, ægrè licet, ritu tamen Catholico baptizari curavit, Carolum Jacobum dictum, qui postea omisso primo nomine, dictus est tantum Jacobus.

Romæ baptizatur Synagogæ præfectus cum plus quam 300. Judæis.

(1567.) Henricus Scotiæ Rex à perduellibus cæditur, & Regina Maria per calumniam in custodiam traditur, & ad regni resignationem adigitur.

In Belgio Geusiorum ferociam Dux Albanus frangit, & per Belgium severas religionis & perduellionis quæstiones moveri curat, quarum metu male sibi conficii triginta & amplius millia in Angliam, Franciam & Germaniam profugiunt.

Hu-

Hugonottæ in Galliâ Regem & Reginam
intercipere statuunt, Duce Condæo &
Colinio, & hac machinâ non succedente
eundem Parisiis obsident, ac tandem etiam
prælio cum eo configere præsumunt, in
quo ex parte Regis stetit victoria, sed
Cadmæa, plures siquidem ex Regiis, quàm
ex parte rebellium ceciderunt.

✽(1568.)✽ Pax octennis componitur
inter Maximilianum Romanorum & Sely-
mum Turcarum Imperatores.

Carolus Princeps Hispaniæ à Philippo
Patre in vincula coniectus moritur, ferunt
eum de Patris nece cogitasse, & de regno
occupando.

Maria Regina Scotiæ elapsa ex carceri-
bus, in quibus detinebatur in arce Levi-
ni, fugit in Angliam ad Elisabetham: sed ubi
fugæ præsidium quærebat, ibi in duriores
incidit carceres, ab Elisabetha detenta.

Dux Albanus in Belgio Comitem Æg-
montium & Hornanum aliosque plures &
præcipuos rebelles securi percuti jubet,
& Ludovicum Nassovium, ac Guilhelmmum
Nassovium majoribus cladibus vexatos,
toto Belgio exturbat.

Ericus Sveciæ Rex uxori legitimæ con-
cubinâ superinductâ & coronata à Joanne
& Carolo fratribus datur in custodiam,
& Joannes à Proceribus Rex declaratur.

Hugo-

Hugonotti iterum in Gallia contra Regem insurgunt, cuius copiis præfuit Henricus Dux Andegavensis tunc etiam Odetus Cardinalis Castellonæus supplicii metu cum sua pellice transivit in Angliam, ut suorum causam apud Elisabetham cui gratiosissimus erat, accuratiùs promoveret. Parum etiam fuit hæreticis Franciæ, ab Anglis & Germanis sectariis auxilia postulare, siquidem etiam ad Selymum Turcam confugerunt, à quo tamen rejecti sunt.

✽(1569.)✽ Dira fames vexat Italiam.

Henricus frater Regis Galliarum & Ducor Catholicorum acie sectarios ad Jarnacum vincit & profligat. 94. vexilla in hoc prælio obtenta & a Rege transmissa ad Pium V. in Templo S. Petri suspensa sunt. Idem Pius V. auxiliares Catholicis mittit equites bis mille, pedites quatuor mille, qui iuncti copiis Henrici fratris Regis, iterum Sectarios majori strage, quam priùs affecerunt, cæsis Hugonottorum duobus de viginti millibus.

In Anglia quoque res Catholicorum graviter perturbantur, dum pugnare potius quam pati maluerunt Catholici.

Rebellant etiam Mauri in Hispaniâ, sed hæ turbæ Ducis Acocosi sapientiâ brevi compositæ sunt.

Cosmas

Cosmas Medicæus Florentiæ Dux ob præclara sua merita de fide Catholicâ à Pio V. Magnus Hetruriæ Dux denominatur, & Coronâ Regali donatur.

✽(1570.)✽ Maximilianus Imperator duas filias nuptui tradit, Elisabetham Carolo Galliarum, & Annam Philippo Hispaniarum Regi, contra hanc Catholicorum Principum conjunctionem frementibus hæreticis.

Jacobus Nothus Moraviæ in Scotiâ Comes sceleratus tot in regno tumultuum excitator & promotor cæditur à Jacobo Hammiltonio, cujus familiam persequebatur, & trajectus glande plumbeâ inter blasphemias voces animam impiam efflavit. Fugit proinde Hammiltonius in Galliam, ubi Catholicus factus, egregiam Carolo Regi operam præstitit.

In Gallia hæretici modò victi & modò victores pacem cum Rege ineunt.

Selymus Nicosiam Cypri Metropolim expugnat, & Famâ Augustam obsidet, dum interim Pius V. sacrum foedus cum Philippo Hispaniarum Rege & Venetis promovet.

Ignatius Acebedius cum aliis 38. de Societate Jesu in Brasiliæ conversionem pergentibus à piratis Calvinistis odio fidei occiditur.

H

DE-